

Namdalseid kommune
SAKSFRAMLEGG

200605491 23.11.06
Kode Ki-501 Beh.....

NOU 2006 - Staten og Den norske kirke- Uttalelse fra Namdalseid kommune

Arkiv: C84

R.f.	Uvalgssak	Uvalg	Møtedato	Status
X	101/06	Formannskapet	02.11.06	BE
X	068/06	Kommunestyret	09.11.06	BE

Saksbehandler :Bodil Lie
Saksnr. i arkiv :06/00205 -6

Rådmannens forslag til vedtak:

Saken legges fram uten forslag til vedtak.

Behandling i Formannskapet - 02.11.2006:

Uttalelse fra ungdomsrådet og eldrerådet ble vedlagt saken før behandling.

Ordfører fremmet følgende forslag til uttalelse:

"Det overordnede prinsipp som bør ligge til grunn for tros- og livssynspolitikken er å likebehandle alle borgere – uansett politisk eller livssynsmessig tilhørighet. Stat og kommune må føre en aktiv og støttende livssynspolitikk, basert på likebehandling og religionsfrihet.

Med likebehandling som basis mener Namdalseid kommunestyre at det vil være nødvendig med endring slik at Den norske kirke som statskirke avvikles og forankres i en egen kirkelov vedtatt av Stortinget slik at vi får en lovforankret folkekirke.

Namdalseid kommunestyre mener at det bør være en offentlig hovedfinansiering også i en Lovforankret folkekirke. Det bør etableres særskilte finansieringsordninger for bevaring av fredede og verneverdige kirker.

Namdalseid kommunestyre mener at gravferdsforvaltningen må være det offentliges ansvar. I spørsmålet om eiendomsrett til kirkebygg, fond og eiendommer mener kommunestyret at en bør bygge på en videreføring av grunnprinsippet om soknens eiendomsrett til soknekirker og lokale kirkefond."

Formannskapetets medlemmer er samstemte i sitt syn på avsnitt 1, 3 og 4 i ordførerens forslag.

Formannskapet var delt i sitt syn på kirkeordningen (avsnitt 2 i forslaget fra ordfører). 3 medlemmer signaliserte oppslutning om alternativ 1 i NOU 2006, dvs dagens grunnlovs-festede statskirkeordning. 2 medlemmer signaliserte tilslutning til alternativ 2 i NOU 2006, dvs i samsvar med avsnitt 2 i ordførerens forslag.

Vedtak i Formannskapet - 02.11.2006:

Formannskapet vedtok enstemmig å legge dette fram som grunnlag for endelig behandling i kommunestyret, uten å votere over ordførerens forslag.

Behandling i Kommunestyret - 09.11.2006:

Ordføreren fremmet følgende forslag til uttalelse:

Det overordnede prinsipp som bør ligge til grunn for tros- og livssynspolitikken er å likebehandle alle borgere – uansett politisk eller livssynsmessig tilhørighet. Stat og kommune må føre en aktiv og støttende livssynspolitikk, basert på likebehandling og religionsfrihet.

Namdalseid kommunestyre mener at det bør være en offentlig hovedfinansiering. Det bør etableres særskilte finansieringsordninger for bevaring av fredede og verneverdige kirker.

Namdalseid kommunestyre mener at gravferdsforvaltningen må være det offentliges ansvar. I spørsmålet om eiendomsrett til kirkebygg, fond og eiendommer mener kommunestyret at en bør bygge på en videreføring av grunnprinsippet om soknenes eiendomsrett til soknekirker og lokale kirkefond.

Ordføreren foreslo at det deretter ble votert over spørsmålet om følgende alternative kirkeordninger:

- a) dagens grunnlovsfestede kirkeordning
- b) lovforankret folkekirke
- c) selvstendig folkekirke

Kåre Heggdal, Ap, foreslo at det først ble votert over kirkeordning alternativ 1, dvs. dagens grunnlovsfestede statskirkeordning.

Kåre Heggdal, Ap, trakk sitt forslag.

Det ble votert over ordførerens forslag til framgangsmåte for votering over spørsmålet om kirkeordning.

Ordførerens forslag til uttalelse ble tatt opp til votering.

Det ble votert over alternative kirkeordninger.

Etter votering over alternativ a) ble de avholdt ny votering over samme alternativ etter forslag fra ordfører.

Vedtak i Kommunestyret - 09.11.2006:

Ordførerens forslag til framgangsmåte for votering over spørsmålet om kirkeordning enstemmig vedtatt.

Forslag til uttalelse fra ordfører enstemmig vedtatt.

Første votering over alternativ a) der alternativet fikk 9 stemmer ble enstemmig annullert.

Ved votering over kirkeordninger fikk alternativene følgende oppslutning:

- a) 8 stemmer.
- b) 8 stemmer.
- c) 1 stemme.

Kommunestyrets uttalelse lyder dermed:

Det overordnede prinsipp som bør ligge til grunn for tros- og livssynspolitikken er å likebehandle alle borgere – uansett politisk eller livssynsmessig tilhørighet. Stat og kommune må føre en aktiv og støttende livssynspolitikk, basert på likebehandling og religionsfrihet.

Namdalseid kommunestyre mener at det bør være en offentlig hovedfinansiering. Det bør etableres særskilte finansieringsordninger for bevaring av fredede og verneverdige kirker.

Namdalseid kommunestyre mener at gravferdsforvaltningen må være det offentliges ansvar. I spørsmålet om eiendomsrett til kirkebygg, fond og eiendommer mener kommunestyret at en bør bygge på en videreføring av grunnprinsippet om soknenes eiendomsrett til soknekirker og lokale kirkefond.

Alternative kirkeordninger har følgende oppslutning i Namdalseid kommunestyre:

- Dagens grunnlovsfestede kirkeordning, 8 stemmer
- Lovforankret folkekirke, 8 stemmer
- Selvstendig folkekirke, 1 stemme

Namdalseid, 16/11-06
Eli. B. Røthe

Går til: Det Kongelige kultur- og kirkedepartement
Kopi til: Namdalseid kirkelige fellesråd

Vedlegg:

18.09.06: Human-Etisk Forbud, Namdal lokallag: Vedr. høring om statskirkeordningen
19.10.06: Namdalseid kirkelige fellesråd: NOU: 2006: Staten og Den norske kirke - høring

Andre saksdokumenter:

NOU: 2006: Staten og Den norske kirke - høring
Sak 071/06 i formannskapet: Staten og Den norske kirke – politisk behandling

Faktiske forhold:

Det Kongelige Kultur- og kirkedepartementet har sendt ut på høring NOU 2006 vedr. statskirkeordningen med høringsfrist 1. desember 06.

Fremtidig kirkeordning

Det offentlige utvalget, som har bestått av 20 medlemmer, presenterer tre alternative modeller for en fremtidig kirkeordning.

KIRKEORDNING	Grunnlovsforankret folkekirke	Lovforankret folkekirke	Selvstendig folkekirke
Rettslig forankring	Grunnloven	Særlov gitt av Stortinget	Trossamfunnsloven
Øverste myndighet	Kongen i kirkelig statsråd	Kirkemøtet	Kirkemøtet
Utnevning av biskoper og proster	Kongen i statsråd (ev. bare biskoper)	Kirken står fritt	Kirken står fritt

Den grunnleggende forskjellen mellom de tre alternativene, er rettslig rammeverk og endringer i det øverste kirkestyret. I det første alternativet er Grunnlovens bestemmelser rammeverket for den norske kirke som i dag. I alternativ to etableres Den norske kirke som et selvstendig rettssubjekt, men med en egen kirkelov vedtatt av Stortinget. Det tredje alternativet innebærer at trossamfunnsloven legger rammer for Den norske kirkes virksomhet på samme måte som den gjør for andre tros- og livssynssamfunn.

Grunnlovsfestet folkekirke

Dette alternativet innebærer at dagens statskirkeordning videreføres, og gjeldende grunnlovsbestemmelser om statskirkeordningen forblir uendret. Staten sikres fortsatt politisk kontroll og innflytelse ved at Kongen (regjeringen) er øverste kirkestyre og Stortinget lovgivende myndighet. Utvalget vurderer følgende mulige reformer innenfor dagens grunnlovsbestemmelser:

- Fjerne Grunnlovens § 2.2 ad. oppdragerplikten
- Anbefale Kongen (regjeringen) å ha som fast prosedyre ved bispeutnevninger at en av de tre som har fått flest stemmer skal utnevnes
- Overføre tilsetningen av proster til et kirkelig organ slik at disse ikke lenger utnevnes av Kongen (regjeringen)
- Gjøre kirkeloven enklere, mer som et rammeverk med tilsvarende delegasjon til kirkemøtet

- Legge prestetjenesten inn under soknene/fellesråd/prostiråd og dermed få samme tilsetningsmyndighet og arbeidsgiver i lokalkirken

Lovforankret folkekirke

I en lovforankret folkekirke oppheves Grunnlovens nåværende regler om statskirkeordningen. Den norske kirke blir et selvstendig rettssubjekt som ikke lenger er rettslig underordnet staten. Kongens kirkestyre fjernes, likeledes det tilhørende kravet om at halvparten av regjeringen må være medlemmer av Den norske kirke. Det blir dermed lik adgang til statsrådsposter uansett tros- og religionstilhørighet. Den norske kirke gis fortsatt en særlig tilknytning til staten i forhold til andre tros- og livssynssamfunn gjennom en egen kortfattet kirkelov gitt av Stortinget. Denne kirkeloven kan forankres i en grunnlovsbestemmelse.

Den norske kirke skal fortsatt være en landsdekkende kirke med bred kontaktflate og gi rom for ulike grader av trosengasjement og aktiviteter blant sine medlemmer.

Kirkeloven sikrer at overgangen til ny kirkeordning ikke medfører radikale endringer for medlemmene. Kirken videreføres med samme trosgrunnlag og demokratiske oppbygning, men relasjonene mellom Den norske kirke og staten endres. Rettslig sett får kirken økt religionsfrihet og økt mulighet til å påberope seg denne friheten.

Kirkens særskilte valgte organ overtar ansvaret som i dag ligger til det statlige kirkestyret. Siden Grunnlovens bestemmelser er fjernet, er det full konstitusjonell frihet med hensyn til hvordan ordningen skal utformes. Kirken fastsetter selv sitt læregrunnlag, utnevner biskoper og prester og forvalter sin økonomi.

Selvstendig folkekirke

Dette alternativet innebærer at Den norske kirke likestilles med andre tros- og livssynssamfunn i Norge og får fullt selvstyre. Alle grunnlovsbestemmelser om Den norske kirke oppheves og alle former for statlig styring i forhold til kirken avvikles. Kongens kirkestyre og kravet om at halvparten av regjeringen må være medlemmer av Den norske kirke fjernes. Det blir dermed lik adgang til slike embeter uansett tros- og livssynstilhørighet.

Den norske kirke er ikke lenger en del av statsforvaltningen, men etableres som et selvstendig trossamfunn. Kirken får samme frihetsgrad, rettigheter og plikter i forhold til staten som andre tros- og livssynssamfunn. Trossamfunnsloven legger rammer for Den norske kirkes virksomhet. Kirken videreføres med samme trosgrunnlag og demokratiske oppbygning. Kirkens særskilte valgte organer overtar ansvaret som i dag ligger til det statlige kirkestyret som øverste myndighet. Den norske kirke blir et eget rettssubjekt som på eget grunnlag fastsetter bestemmelser om organisasjon og intern myndighetsutøvelse.

Etter en overgangsfase er det opp til den norske kirke å vedta styringsorganer som skal etableres på de ulike nivåene. Overgangen til en ny kirkeordning må skje på en så ryddig og trygg måte som mulig for ansatte, medlemmer og nåværende styringsorganer.

Utvalgets vurdering:

Utvalget ønsker full tros- og livssynsfrihet og ønsker å ivareta retten til å uttrykke sin tro og sitt livssyn i det offentlige rom.

Et flertall på 18 anbefaler derfor at dagens statskirkeordning oppheves, og at det etableres en ny kirkeordning for Den norske kirke. Et flertall på 14 anbefaler at Den norske kirke

organiseres som en lovforankret folkekirke. Flertallet mener at en lovforankret folkekirke ivaretar stillingen som Den norske kirke har i landets historie og understreker kontinuiteten mellom nåværende og ny kirkeordning. Samtidig uttrykker ordningen at kirken er et trossamfunn med en egenart forskjellig fra statens. Flertallet legger avgjørende vekt på at Den norske kirke fortsatt skal være en landsdekkende kirke med bred kontaktflate og rom for ulike grader av trosengasjement og aktivitet blant sine medlemmer.

Flertallets forslag om en lovforankret folkekirke innebærer at Grunnlovens § 2 annet ledd oppheves. Utvalgets flertall på 13 medlemmer anbefaler at det inntas en ny verdiparagraf i Grunnloven som inneholder en særskilt henvisning til den kristne og humanetiske kulturarv. Den norske kirke gis fortsatt en særlig tilknytning til staten gjennom en kirkelov gitt av Stortinget. Flertallet anbefaler at denne kirkeloven utformes som en kortfattet rammeplan og forankres i en grunnlovsbestemmelse. Et flertall på 13 medlemmer anbefaler at statens ansvar for å føre en aktivt støtende tros- og livssynspolitikk grunnlovsfestes. Flertallet mener det vil være et konstitusjonelt vern for alle tros- og livssynssamfunn, og markerer at dette er en virksomhet som er særlig viktig for samfunnet.

Finansiering

Utvalget har også drøftet ulike finansieringsordninger for Den norske kirke uavhengig av framtidig kirkeordning. Hovedalternativet står mellom privat eller offentlig finansiering, men kombinasjoner er også mulig.

Offentlig finansiering

I dag finansieres Den norske kirke hovedsakelig gjennom bevilgninger både fra stat og kommune. Det er mulig å videreføre denne ordningen, der kommunene først og fremst har finansieringsansvaret for de oppgavene hvor lokal tilpasning er mest ønskelig, mens staten har ansvaret for å finansiere formål som i liten grad påvirkes av lokale forhold. Alternativt kan ansvarsfordelingen endres ved at staten tar et større finansieringsansvar enn i dag, blant annet for å minimalisere forskjellene mellom kirkebevilgningene i de enkelte kommuner, og for å sikre at nasjonale verdier blir forsvarlig ivaretatt. En mulighet er å overføre ansvaret for finansieringen av alle stillinger og personalrettede utgifter til staten, men la kommunene fortsatt ha ansvar for lokale kirkebygg.

Obligatorisk livssynsavgift

Ordningen består i at staten innkrever en øremerket avgift/skatt til tros- og livssynssamfunn av alle innbyggere. Avgiften kan enten være et fast kronebeløp eller avhengig av inntekt. Beløpet kan kreves inn enten som en særskilt avgift eller over skatteseddelen. Den direkte personbeskatningen reduseres tilsvarende. Den innbetalte avgiften fra de som ikke er medlemmer i noe tros- eller livssynssamfunn, kan for eksempel gå til et kulturelt eller veldedig formål.

Medlemskontigent

Enhver organisasjon med frivillig medlemsskap kan bruke en slik finansieringskilde. I kirker over hele verden er dette den mest vanlige finansieringsformen. Et system med medlemskontigent kan utformes å flere måter. En variant er at medlemmene betaler en differensiert kontigent i forhold til inntekt, eller at alle medlemmer betaler en fast medlemskontigent med særskilte satser for ulike medlemsgrupper som husstandsmedlemmer, studenter og pensjonister. Medlemskontigenten kan enten samles inn av det offentlige eller av kirken.

Utvalgets vurdering:

Utvalget mener det er en offentlig oppgave å bidra økonomisk og på andre måter for å legge til rette for tros- og livssynssamfunnenes virksomhet, slik det skjer i dag. Ved flertallets foreslåtte kirkeordning, anbefaler et flertall på 15 medlemmer at offentlige bevilgninger står for hovedfinansieringen, med statlige tilskudd som dekker lønninger og tilknyttede personalkostnader for alle kirkelige ansatte og kommunale tilskudd som dekker bygging, vedlikehold, forvaltning og drift av kirkebygg. Dette kombineres med et mindre medlemsbidrag som skal dekke finansieringen av menighetenes øvrige virksomhet.

Gravferdsforvaltningen

Utredningen omfatter også ulike sider ved gravferdsforvaltningen. Den omfatter blant annet praktiske og juridiske forhold knyttet til forvaltning og drift av kirkegård/gravplass og krematorium. I tillegg berører gravferdsforvaltningen viktige kulturelle, religiøse og livssynsmessige forhold.

Ulike trossamfunns gravskikker og en økende tendens til at enkeltpersoner ønsker individuelle ordninger, utfordrer i dag gravferdsforvaltningen. Uavhengig av hvem som skal ivareta ansvaret for gravferdsforvaltningen, bør i følge det offentlige utvalget følgende retningslinjer gjelde for gravferdsforvaltningen:

- Det er et offentlig ansvar for gravplasser og å etablere ordninger som sikrer at gravferd og jordfesting skjer i faste og verdige former
- Alle skal gravlegges med verdighet og respekt for personlig tro og livssyn
- Gravferd skal så langt det er mulig skje i overensstemmelse med de regler den enkelte religion eller tradisjon krever
- Det offentlige må tilsvarende ta ansvar for å skaffe til veie verdige livssynsflexible seremonilokaler til bruk for innbyggere som ikke benytter kirkelige bygg til sine seremonier

Uavhengig av kirkeordning, er det etter utvalgets mening to alternative steder å plassere ansvaret for gravferdsforvaltningen; hos kirkelig fellestråd eller kommunen.

Utvalgets vurdering

Flertallet på 17 anbefaler at gravferdsloven endres slik at hovedprinsippet er at kommunen har ansvaret for gravferdsforvaltningen fordi gravferd er en allmenn oppgave som bør ivaretas av det offentlige. Kommunen er en tros- og livssynsmessig nøytral instans, og skillet mellom de juridiske og praktiske sidene ved gravferd og de religiøse og seremonielle sidene blir tydeligere.

Utvalget anbefaler at begrepet kirkegård i lovverket erstattes av den nøytrale betegnelsen gravlund eller gravplass. Det bør vurderes å erstatte vigsling av hele gravlundene med vigsling av enkeltfelt for å tydeliggjøre at deler av gravlundene benyttes av flere tros- og livssynssamfunn. Etter utvalgets mening er det et økende behov for å ivareta ulike tros- og livssynsmessige behov og gravskikker på en tilfredsstillende måte. Utvalget anbefaler derfor at det etableres et faglig forum i hvert bispedømme/fylke med rådgivende funksjon i forhold til fellestråd/kommune.

Fredede og verneverdige kirker

Alle offentlige og kirkelige utredninger og instanser har de senere tiår understreket det offentliges ansvar for å ivareta denne kulturarven. Forvaltning av kirken og kirkens

omgivelser, skal samordnes med kulturminneloven og plan- og bygningsloven. Oppføring, ombygging, utvidelse eller nedleggelse av kirker skal godkjennes av departementet. Dersom en kirke nedlegges, opphører kommunens økonomiske ansvar. Hvis bygget er verneverdig eller fredet, får det et statlig tilskudd, i tillegg kan Riksantikvaren også gi støtte til merkostnader ved restaurering av kirkebygg. Endringer på fredede kirker krever vedtak både etter kulturminneloven og kirkeloven. Enhver endring i disse byggene må godkjennes av både Riksantikvaren og biskopen. Vedlikehold skjer etter retningslinjer gitt av Riksantikvaren.

Norge har ca 1620 kirker, av disse er 219 fredet og 761 har status som verneverdige. Dette medfører store praktiske og økonomiske forpliktelser. Beregninger fra Riksantikvaren viser at en stor del av kirkene blir for dårlig vedlikeholdt og at det bevilges 3 mrd kr for lite til istandsetting og vel 100 mill kr for lite til årlig vedlikehold.

Utvalgets vurderinger

Ut fra kulturpolitiske hensyn mener utvalget det må etableres særskilte finansieringsordninger for fredede og verneverdige kirker, uavhengig av den fremtidige relasjonen mellom staten og Den norske kirke. Utvalget anbefaler at det, i tillegg til dagens støtteordninger, opprettes en særskilt statlig kirkeantikvarisk tilskuddsordning tilsvarende den svenske løsningen.

Tilskuddsordningen forvaltes av sentrale myndigheter som fordeler tilskuddet etter søknader fra menigheter og/eller fellelråd. Utvalgets flertall på 17 medlemmer understreker også behovet for ekstra økonomiske strakstiltak innen dagens bevilgningsordninger for å hindre ytterligere forfall og ødeleggelse av kirkebygg. Utvalget foreslår at staten overtar eierskapet til fredede og verneverdige kirker som tas ut av kirkelig bruk. Utvalget anbefaler at det etableres et kulturminnelig kompetansesenter innenfor Den norske kirke. Senteret bør etableres i tilknytning til eksisterende fagmiljøer.

Eiendomsrett

Utvalget har drøftet eiendomsretten til kirker, fond og eiendommer. De lokale eiendomsrettslige spørsmålene har alltid stått i en særstilling. De er i dag løst ved at soknene etter kirkeloven har fått avklart sin status som egen rettssubjekter med full eiendomsrett over blant annet kirker, kirkefond og kirkegårder.

De fleste sentrale kirkelige eiendommene er samlet i Opplysningsvesenets fond (OVF). Her er de fleste viktige forhold rettslig avklart gjennom Grunnloven, andre lover og gjennom fast praksis som regulerer forvaltningen av fondet og bruken av dets avkastning. Det gjenstår imidlertid fortsatt et rettslig omstridt spørsmål om eiendomsretten til selve fondet. I tillegg finnes det sentrale kirkelige eiendommer som ikke er eid av soknene, og som tradisjonelt har vært ansett som statens eiendom.

Dersom kirkeordningen endres slik at Den norske kirke blir et eget rettssubjekt, vil den ha eiendomsrett. Det må i så fall avklares hvilke eiendommer og fond Den norske kirke kan eller bør få overført fra staten.

Utvalgets flertall mener at eierforhold mellom Den norske kirke, sentralt og lokalt, fortsatt bør bygge på en videreføring av grunnprinsippet om soknens eiendomsrett til soknekirker og lokale kirkefond. Flertallet på 18 medlemmer anbefaler at opplysningsvesenets fond (OVF) overføres til Den norske kirke.

Oppsummering høringsuttalelser

Kommunen har mottatt uttalelser fra Human-Etisk Forbund, avd Namdal lokallag og Namdalseid kirkelige fellelråd (felles uttalelse fra Statland menighetsråd og Namdalseid

sokneråd). Innkomne uttalelser har besvart alle spørsmålene en hadde anledning til å gi uttalelse på. Under hvert spørsmål presenteres hovedkonklusjonene fra de innkomne uttaleser:

Hvilke overordnede prinsipper bør ligge til grunn for tros- og livssynspolitikken?

Human-Etisk Forbund

HFF mener at statens ansvar er å likebehandle alle borgere – uansett politisk eller livssynsmessig tilhørighet. Det bør derfor ikke være særrettigheter til en bestemt trosretning. Majoritetskirken må få rett til å styre seg selv.

Namdalseid kirkelige fellestråd

Stat og kommune skal føre en aktiv og støttende livssynspolitikk, basert på likebehandling og religionsfrihet.

Den norske kirke som statskirke – fortsatt statskirke eller avvikling?

Human-Etisk Forbund

HEFs overordnede mål er å skille stat og kirke. Staten skal ikke ha noen religion. Når staten trykker én religion til sitt bryst, skaper det forskjellsbehandling. HEF tror at menigheter i Den norske kirke vil få flere aktive og ansvarsbevisste medlemmer etter et skille med staten. Menighetsråd vil kunne få mer å si over sitt eget trossamfunn. Et skille mellom kirke og stat vil også være et viktig signal i internasjonal sammenheng. Det er problematisk for norske borgere å argumentere for toleranse og pluralisme på den internasjonale arena, samtidig som den norske stat er knytte til en særlig konfesjon.

Namdalseid kirkelige fellestråd

Den norske kirke som statskirke bør avvikles.

I hvilken lov bør Den norske kirke være forankret?

Human-Etisk Forbund

HEF ønsker ikke at politisk folkevalgte (Stortinget) skal ha styring med Den norske kirke. Dette blir feil da stortingsrepresentantene også kan bestå av både ikketroende og frikirkemedlemmer. Styringen bør ligge hos medlemmene og de kirkelige valgte organer. Grunnloven skal ikke ha noen bestemmelser om Den norske kirke.

Namdalseid kirkelige fellestråd

Den norske kirke bør være forankret i egen kirkelov vedtatt av Stortinget.

Hvordan bør Den norske kirke finansieres?

Human-Etisk Forbund

Dette er det vanskelig å si noe sikkert om så tidlig i prosessen. Finansieringsmodellen vil avhenge av hva slags kirkeordning som blir innført. Det som er klart er at det er lite sannsynlig at ikke staten på en eller annen måte vil ha et økonomisk ansvar for tros- og livssynsområdet også i framtiden. Vår oppfatning er at staten må ivareta dette ansvaret på en mer likeverdig måte enn i dag.

Hvis utvalgets flertall om ei folkekirke vedtas, anbefaler HEF en statlig grunnfinansiering.

Hvis det blir fullt skille mellom stat og kirke, anbefaler HEF at det gis en statlig bevilgning til alle tros- og livssynssamfunn som kan finansiere et minimumstilbud til medlemmene. HEF mener det vil være fornuftig at offentlige bidrag tildeles i form av et beløp per hode. HEFs holdning er at det er majoritetskirkens eget ansvar å skaffe inntekter utover tilskuddene fra det offentlige, og at måten det eventuelt skal skje på, må kirken selv bestemme.

Namdalseid kirkelige fellestråd

Den norske kirke bør finansieres med støtte fra det offentlige med noe medlemskontingent, maks kr 100,- per medlem over 18 år per år.

Hvordan bør valgordningene og demokratiet være dersom statskirkeordningen avvikles?

Human-Etisk Forbund

Dette ses på som interne spørsmål for kirka og HEF vil dermed ikke uttale seg om dette.

Namdalseid kirkelige fellestråd

Dersom statskirkeordningen avvikles, bør bruken av direkte valg til kirkens besluttende organ økes

Dersom statskirkeordningen avvikles, hva bør i så fall stå i § 2 (eller i en annen paragraf) i Grunnloven i tillegg til prinsippet om religionsfrihet?

Human-Etisk Forbund

HEF ønsker å endre grunnlovens §2; dvs fjerne det som står om statsreligion. HEF anbefaler at en har en paragraf som gir uttrykk for de grunnleggende politiske idealer som statsformen bygger på (sentrale elementer er demokrati, rettsstat og menneskerettigheter).

Namdalseid kirkelige fellestråd

Dersom statskirkeordningen avvikles, bør det i Grunnloven, i tillegg til prinsippet om religionsfrihet, stå:

- de politiske prinsipper som stasforvaltningen bygger på, så som demokrati, rettsstaten og menneskerettighetene
- det kristne og humanetiske verdigrunnlaget
- at Den norske kirke er en evangelisk-luthersk kirke

Hvem bør ha ansvaret for gravferdsforvaltningen?

Human-Etisk Forbund

Gravferdsforvaltningen bør være et offentlig ansvar.

Namdalseid kirkelige fellestråd

Kommunen bør ha ansvaret for gravferdsordningen

Hvem bør eie og forvalte kirkebyggene?

Human-Etisk Forbund

Spørsmålet krever nøye utredninger. Mye av det gods som kirken i dag forvalter, er å betrakte som kulturskatter, som bør forbli felleseie blant det norske folk, uavhengig av livssynsmessig tilhørighet.

Namdalseid kirkelige fellestråd

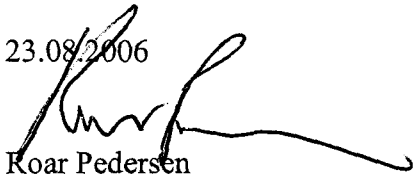
Den lokale kirke bør eie kirkebyggene, og kommunen bør ha det økonomiske ansvaret

Vurdering/løsningsforslag:

Dersom dagens statskirkeordning skal oppheves, krever det en endring av flere grunnlovsparagrafer. I slike saker skal det alltid være et stortingsvalg mellom forslag og vedtak, slik at velgerne får uttale seg. Det er allerede et grunnlovsforslag til behandling i inneværende stortingsperiode om å avskaffe dagens statskirkeordning. Dette vil tidligst kunne behandles i 2009. Deretter kreves et større arbeid med utredning, gjennomføring, forberedelser og gjennomføring.

Innkomne uttalelser tar for seg alle spørsmålene som er utsendt til høringsinstansene. Det er derfor naturlig at kommunen også gir synspunkter på de samme spørsmålene. Formannskapetets forslag til uttalelse legges fram for kommunestyret for behandling.

23.08.2006

Roar Pedersen
Rådmann

Bodil Lie
Rådgiver oppvekst